

Elvárások 3. fejezet

Ariana, hétfő 2018. július 30. - 23:07:10

3.

Üres fejjel bámulom Lucy színes ceruzáit. Nemrég rákapott ezekre a felhívó színes üzenetekre, de a Q eszméletlen dolgokat mond el a lapokkal. Átdolgozza, életre kelti a Qket, én meg általában csak annyit tudok mondani, hogy való. Le a kalappal a csaj elhív, nem csodálom, hogy tőle depi, amiért be akarja zsuppolni egy irodának csúfolt lyukba.

Na, még sminkelek, és mehetünk is dugja be a fejét Lucy a szobába, én meg felnyögök kínomban.

Akkor még van fél óra megváltani a világot – összegzem, mire nyelvet ölt.

Bunkó vagy.

Komolyan, még nálam is többet tolláskodsz, ez már káros!

Sietek – ígéri, én meg valahogy nem tudok hinni neki, és ez az arcomra lehet írva, legalábbis Lucy nagyon csúnyán néz rám. Megvonom a vállamat. Úgyis dolgom lenne, csak eddig nem bírtam rávenni magam. Talán épp itt az ideje.

Addig szomszédolok egyet.

He? – lép vissza Lucy értetlen fejjel.

Boldogítom kicsit az öcsédet.

Mióta vagytok ti ilyen jóban?

Gyanakvóan ráncolja a homlokát, én meg úgy döntök, hogy úszom egy picit az agyát.

Nem mondtam még? Egy ideje együtt váltjuk meg a világot, és tangózni tanítom. Vízszintben.

Lucy elröhögi magát, és int, hogy arra az ajtó, hajrá nekem. Feltápaszkodok az ágyról, és egy szobával arrébb veszem az íróasztalt. A kopogásra nem épp szívélyes válasz érkezik, de ez nem szegi kedvem.

Ki vagy és mit akarsz?

A herceg jött – érted fehér lovon nyögöm be, aztán gyorsan helyesbíték, mivel a Q hűlye ötletei támadnának.

Edvagyok, engedj be a szobába.

Kinyílik az ajtó, Danny színpadiasan befelé int.

Remélem, a lovadat már leparkoltad az istállóban – mondja, majd becsukja utánam az ajtót.

Egyből kétészázhetvenpaci, és a garázsban van szellemeskedem, mire elfintorodik.

Kévé.

Telhetetlen vagy felelem, amivel végre kiérdemlek egy mosolyt.

Nos, minek köszönhetem a látogatásodat? – kérdi, és levágja magát az ágyára. Az asztalnak támaszkodom, és azon tényleg, hol a bűnben kezdjem.

Tegnap mondtál pár érdekes dolgot.

Valahogy sejtettem, hogy ezen rágósztóshajtsz. – Néz, kicsit be voltam csúszva, meg épp nagyon szar kedvem is volt, nem kell komolyan vinned.

Ezzel nem vágsz át, talán ki valami más.

Ez az igazság.

Basszus, ez megpróbálom úgy énekelni!

Aha, én meg tényleg a székelyi vagyok – fehér lovon nézek rá a szavaimmal ellentétben teljesen komolyan, mire morcosan elfordítja a fejét.

Jó, valóban eszembe jutott, de még csak végső tervet megbeszéltem a láthatatlan haragfogóval, és úgy döntök, akkor is kiszédem belőle az igazat. Majd igyekszem nem nagyon megélni.

Milyen esetre?

Ha elfogyna a zsebkészem.

És hány órára van pénzeden jelenleg? Érdeklődöm, mire kínosan elmosolyodik.

Párra, de éppen az ékkedvétől függ, vonja meg a vállát, aztán rám vigyorgat. Tudod, jó kisfiúnak kell lennem. Semmi balhé, tényleg jegyek meg ilyesmi. Csupa gyerekes dolog.

A kölyköknek ez való.

Elmész anyádba!

Elképedek, de valószínűleg csak tervezett ennyire durván reagálni, mert megöklek a saját szavain. Elkaptam a tekintetét.

Bocs, ez nagyon bunkó volt.

Csak egy kicsit &

Tényleg sajnálom, mondja, és végre megint rám néz. De utálom, hogy mindenki kicsiként kezel. Lucy is csak az édes tizenéves kisöccsét látja bennem, és ez ijesztő. Senki sem vesz komolyan.

Hát van egy rossz hírem, ez még egy darabig így lesz.

De kurvajó.

A káromkodás miatt nem fogsz idősebbnek látszani.

Jó, szállj le arról a magasról, légsz. Annnyival az ért nem vagy idősebb.

Melléülök, és sóhajtok egy nagyot.

Verd ki a fejedből az egész hülyeséget, szépen kérlek. Utálalak felnyomni a nyakérednél.

Azgyönyörű balhé lenne húzza el a száját. Felpillant rám, beharapja a száját, én meg itt jövök rá, hogy ülhettek volna kicsit távolabb is. A tekintete nagyon beszédes, tisztán látom, hogy befogpróbálkozni. Nem vagyok normális, hogy tálcán kínáltam a lehetőséget.

Legalább egy kicsit megértesz? Kérde egy lehetőséget özelebb hajolva.

Apicsába, nem tudok rá igazán kölként nézni. Egy irtóvonzó, fiatalfiút látok, aki addig ficereg, míg összeér a combunk, én pedig érzem a belőle áradó vágyat. Felkénne kelni, és menekülni, most azonnal.

Bocs, de nem igazán.

Kár, uttogja, és tényleg megpróbál megcsókolni. Még idejében húzódom el.

Ezt ne! mondom, de nem igazán veszi a visszautasítást.

Miért ne? Kérdezi teljesen komolyan. Látom, tetszem neked.

Az egy dolog, hogy jól nézel ki, de nem azért vagyok itt, hogy elcsábítsak egy kamaszt válaszolom a tőlem telhető legőznanabbul, mire csalódottan felmorran.

Azjó, mert én akarok elcsábítani téged & uttogja a számra, de ismét időben kapok észbe. Eltolom magamtól, és felkelek mellőle.

Tudod, azon gondolkodom, hogy most tényleg rám izgultál, vagy csupán teszteled a vonzerődet.

Aúcs. Ez fáj.

Látom rajta, hogy valóban elég övön aluli út és volt, mert csak pislog rám megöklek, és nem nagyon tud napirendre térni a szavaim fölött. Elszégyellem magam, pedig igazán érdekel, melyik a kedvenc ül.

Szóval?

Végre elfordul. A padlót kezdi bámulni, aztán sóhajtok egy nagyot.

Kicsit mindkettő.

Valahogy sejtettem.

Nekid Ql ök az ír óasztlnak, és l ázasan gondolkodom, hogyan is v ágjam ki magam a szitu áci ób ól.

Figyelj, erre m ég visszat ér ünk sz ólalok meg v ég ül, mire felvonja a szem öld ök ét. M ármint nem a cs áb ít ós r észre! teszem hozz á, erre felnevet.

J ó, ok é, fogtam vigyorogja, de nem viszonzom, mert az eredeti t éma megk ív ánja, hogy ne viccelj ük el.

K érelek, íg érd meg, hogy nem csin álsz h ülyes éget!

Megr ázza a fej ét.

Annyit íg érhetek, hogy csak akkor teszem, ha nem érzek m ás kiutat.

Nem tetszik ez a v álasz.

Az a te bajod. Nekem a visszautas ít ás nem tetszett v ágja r á, mire felmordulok. T ényleg nem hiszem el ezt a sr ácot!

Mi ért, mit v árt ál? Megd öngetlek, m íg a n Qv éred vakolja mag át?

Az ért nem biztos, hogy nagyon tiltakoztam volna feleli j át ékosan, de érezhet Q, hogy ez így sok volt neki. Nem, ennyire nem szaladt Q el Qre a t ört én ésekben, csak megpr ób ált levenni a l ábamr ól.

Na j ó, én most megyek cs óv álom meg a fejemet, és az ajt ó fel é indulok. Ha besz élgetni akarsz, tal álj meg, l égyszí! Mondjuk m ég azel Qtt, hogy lenne mit megb ánnod.

Ok é.

Épp id Qben, mert Lucy v égre elk ész ült. Ir ány a szombat esti ereszedelahajam. Hat ározottan r ám f ér.

**

Akarlak.

A cs ókja t üzes és fullaszt ó, a keze t áncot lejt a h átamon, bele-belekap a b Qr ömbe, és én m ár az óvszer ut án tapogat ózok, mikor meg üti a f ületem egy ismer Qs dallam. F ülelek, megakadok a mozdulatban, mert pont úgy hangzik, mint &

Az ébreszt Qm. Azonnal kinyitom a szememet, és kicsit m ég az álomt ól ittasan állap ítom meg, hogy baromira a saj át ágyamban vagyok, egyed ül. Kisebb s átorban ébredtem, de ebben a legmacer ásabb r ész, hogy ki miatt.

Ny ögve pr ób álom belefojtani magam a p ár n ába. Nem hiszem el, hogy ennyire r ágerjedtem Dannyre. Ezt nagyon meg fogom sz ívni, ha nem siker ül id Qben kivennem a fejemb Ql. Ami el ég necces, ha a fej ébe vette, hogy rajtam teszteli a cs ábereg ét.

Nagyon ny úzott vagy állap ílja meg Lucy a reggeli k áv é mellett az egyetemi b üf ében. Teljes bele él éssel kevergetem a barna l ötty öt, amit van pof ájuk eszpressz ónak cs úfolni. Annyit sem hat, mint egy b ögre kaka ó, mert úgy felvizezt ék, és ez rohadtul hozz áj árul a pocs ék hangulatomhoz.

El ég intenz ív álmom volt cs úszik ki a sz ámon, Lucy meg r áharap, és faggatni kezd.

Na, mes élj!

Nem akard tudni.

Dehogynem!

Álmomban megd önt öttem az öcs édet.

Arra sz ám ítok, hogy minimum bel ém áll ít egy vill át, de full kussban ül, és ez gyan ús. F élve emelem fel a fejem, és Lucy csod álkoz ó, csillog ó tekintetével tal álom magam szemk özt. Azt án kipukkad bel Qle a r öh ög és, olyan hangosan, hogy hirtelen minden szemp ár r ánk szegez Qdik. Lucy t annyira r ázza a nevet és, hogy az asztalt csapkodja k ínj ában, és mit sem t ör Qdik azzal, hogy én épp megpr ób álom meg ölni a pillant ásommal. S Qt, az arcomat l átvá m ég jobban szakad. Dilis a csaj.

Ör ül ök, hogy ennyire élvezed.

Hát, nagyon ráízgultatok egymásra.

Nem igaz!

Tudod, kinek meséled ezt be!

A homlokom hangosan koppan az asztallapon, ami újabb vidám perceket szerez Lucynek.

Utállak morgom magam elé.

Én meg imádlak.

Többet nem megyek hozzátok helyezem kilátásba a lehetőséget, de meg se hatja.

Úgysem bíródni élek ülem.

Majd jössz te hozzánk.

Eszemben sincs! Ha összefutok apáddal, egyhétre elmegy az életkedvem! Házborog teljes beleléléssel. Na, ezen már én is csak nevetni tudok. Mit ne mondjak, apám rám is ilyen hatással van. Megjelenik, az én kedvem meg egyenesen a béka hátsója alá zuhan. Na, elégt volt rágondolni.

És mi a mai program, kedves sógor?

Lucy! Nyögtek fel. Hirtelen csend lesz, és mikor felnéztek, barátném nagyon figyelmesen bámul rám. Mi van?

Azon filozófok, mi van, ha összejöttök.

Kasztrálsz? Kérdezek vissza, mire megrázza a fejét. Nagyon lazán veszed akkor.

Ha nem bántod, én sem foglak így éribbajos mosollyal. Inkább visszahelyezem a fejem a bútorlapra, az a tuti. Ez a nap ennél rosszabb már nem sokkal lehet &

Kíváncsi, ha az embernek egész nap órája van, és totálisan leszedi a fejét az agyát. Aztán én marha helyett, hogy zombi módjára hazavánszorognék, hagyom, hogy Lucy behálozzon, és elrágasson hozzájuk. Pont abba az irányba, amelyikbe most nagyon nem jött ötlet.

És mégis mivel akarsz elütni ma az időt? Kérdem hazafelé, barátném meg kecsesen megvonja a vállát, amolyan tudjaat önmagán. Hát jó, nem vagyok ellene a spontán programoknak.

Majdnézünk valami filmet, és iszunk mellé. Van egy üveg piám magyarázza, aztán megtorpan, és rám vigyorog. Vagy áthívjuk Dannyt, ha engem már nagyon unna &

Na, takarodsz te a &

Hova? Cukkol, aztán elkomorodik. Ugye tényleg nincs bajban? Úgy értem, te az ért annyira nem szeredsz el valakit komolyan beszélgetni &

Á, szóval innen fúj a tornádó világosodom meg. Ki akarsz szedni belőlem, mi van az öcsédél.

Hát, benne van a pakliban ismeri el Lucy, bennem pedig megfogalmazódik egy kérdés.

Miért nem? Qt nyaggatod?

Mert nem árul el semmit feleli aggódó hangon. Próbáltam faggatni, de egyre inkább bezárkózik, én meg csak még jobban féltem. Mi van, ha nem fordul hozzám, mikor kellene?

Például most? Elég bonyolult lenne elmagyarázni, hogy a maga elcseszett módján Danny a nékvérelkivilágát próbálja hősiesen védelmezni, ami alapból el van cseszve, mert hogy értetem meg vele, hogy ez hülyeség? Lucy felnézi, tüléli, hogy az öccse szerint szar az élete, és nem kívánja követni a példáját. Ja, asszem, ezt kéne mondanom.

Ezen sajnos nem tudok segíteni &

Ed, csak annyit kérek, hogy szólj, ha tényleg gáz van kérem, mire bólintok. Megkönnyebbülten elmosolyodik, aztán megölel. Akkor rád bízom.

He?

Ha baja esik, kitekerem a nyakad fenyeget meg, bennem meg megáll az ütő.

Várjál már, most én lettem a békisírté vagy mi a többi? Torpanok meg, mire Lucy visszafordulva vállat von,

majd megy is tovább. Én meg állok ott, mint valami hűlye, és pislogok utána. Ez nem vicces! szólok utána, de kiröhög. Végül úgy kell utána loholnom, mert csak az ért sem vár meg.

Beijedtél?

Nem fogok az öcséd nyakán lógni, csak mert részegségében nekem öntötte ki a kicsi lelket duzzogok. Oldja már meg mindenki az életét nélkülem!

Mivel te vagy az egyetlen, akivel érdemben kommunikál, ezért így járjál. Tégéd választott.

Anyám borogass! Ezt nem gondolhatod komolyan! fakadok ki, Lucy viszont nem meggy Qzhet Q. Milyen szuper!

De-de.

Hát ez marha jó összegzem. Miért nem a haverjaira szálpsz rá?

Mert nem igazán vannak neki.

Hopp á. Ja, hogy erről van szó. Jó, az feltéve, hogy a gyerek folyton otthon ül, de azt az ért nem hittem volna, hogy ennyire nem szociális alkat.

És hogy jövektek ide?

Úgy, hogy neki csorog a nyála utánad, és hát te meg már álmodban & kezd bele Lucy, de gyorsan közbévegő.

Jesszus, ki ne mondd!

Van még kedves?

Élvezi, hogy cseszeget. Jó, ez igazából nem meglep Q, de attól még az édes néni éjé.

Mi a bánatért akarsz összehozni minket?

Mert mocskomód félék, hogy hűlyeségre késztül választolja, és hirtelen minden vidámság eltűnik a hangjából. Benned pedig megbízok. Nem vagytok közömbösek se egymásnak. Ed, nem azt mondom, hogy tényleg szedd fel, ha nem akarod, csak foglalkozz vele kicsit. Az csak nem fájt &

Jól van.

Meg fogom bántani. Juj, hogy meg fogom én szívatni magam &

De kedvelem a srácot. Nagyon a lelkemre venném, ha tönkretenné az életét. Na meg hát tizedes skálán minimum nyolcas, bár ezt be nem ismerném neki.

Röhögünk. Percek óta szakadatlanul, már fájt a hasam, a rekeszizmom kezd feladni, de nem bírom befejezni. Egymásra pillantunk, és még rosszabb, levegőt után kapkodok, amikor kíváncsi az ajtó. Ez elég ahhoz, hogy pár másodpercre abbahagyjuk, aztán újult erővel rákezdjünk. Már fogalmam sincs a kíváncsi okról, de ránk fokozottan igaz, hogy a röhögés ragadó.

Titeket mi lelt?

Danny úgy bámul ránk, mintha minimum megqrültünk volna, de az lehetetlen, mert sosem voltunk normálisak. Ha belegondolok, távol állt Qlem, hogy valaha is akarjak lenni.

Nem emlékszem heherészik barátném. Igazság szerint engem már nem is érdekel, jót tesz ez a vidámság. Valami romantikus filmre bambultunk, és a nagyjelentéltörténánk, majd teljesen elgurult az egyébként nem is szedettgyűgyűnk.

Szívatok?

Megrázom a fejem, de egy árnyalattal komolyabban pillantok Dannyre. Hangsúlyozom, egy árnyalattal, mert határozottan nem győztem meg az igazamról. Nem csodálkozom, én sem hinnék magamnak.

Néha félek tőletek.

Lehet is. Félelmetesen jó fejek vagyunk.

Danny felhúzza a szemöldökét, késztül rá, hogy most csúnyán leleszek oltva, annyira gyengére sikeredett a választom, de a mobilja megszólal, és ez elvonja a figyelmét. Megmenekültem.

Szia, anya! szól bele meglepetten. Igen, itthon vagyok. Igen, Lucy is. Nem, szerintem nem hallja a saját viharászásától. Adjám?

A négy ére felé nyújtja a telefont, Lucy pedig kelletlenül ül veszi el. A jókedv hirtelen elpárolog, full kussban pislogunk egymásra.

Mondszák őszön a vonalba Lucy, és azonnal ráncolni kezdi a szemöldökét, ahogy az anyját hallgatja. Mennyire sürgős? Hallom a hadarást, Lucy arcáról pedig leolvashatom, mennyire boldog a választól. Remek. Hol keressem azt a papírt? Sőhajt fel, és megindul az emeletre. Hátfordul a lépcsőre. Danny, rádbízom a vendégem.

Milyen vendéget?! horkanok fel háborogva, de Lucy ügyet sem vet rám, csak eltűnik a szemem elől. Na, remek. Danny ráadásul abban a pillanatban lehuppan mellém, és annyira intenzívén méreget, hogy komolyan rám fogja hozni a frászt.

Kinyögöd még ma? szegezem neki a kérdést, mielőtt valami ostobaság jutna az eszébe, erre azonban még közelebb hajol hozzám. Feszengve húzódom picit arrébb.

Ugye nem mártottál be?

A fejed a helyén van, szóval nem értem a felvetést, vágom rá, mire elgondolkodva bólint.

Jogos, már minimum leüvöltött volna. Akkor köszim mosolyog rám, én pedig nagyon igyekszem elnyomni magamban, mennyire édes és dögös egyszerre. Atyaég, lehet, mégis beszéltam, csak maga a mqvélet is kiesett &

Mondanám, hogy szívesen, de ha még egyszer neki áll nyaggatni, lehet, hogy a tőköm tele lesz az égésszel, és kitálok felelem, ettől azonban olyan ijedt arcot vág, hogy komoly erőfeszítés és nem kerülberőhőgni. Nyugi van, tartom a szám. Feltéve, hogy nem utólag tudom meg, ha hülyeséget csináltál.

Jelentsem be, hogy megakadályozhass? vonja fel a szemöldökét, én viszont csak vállatvonok. Hát tulajdonképpen így is értheti, mert teljesen véletlenül így is van. Arrébb mozdul, mire megkönnyebbülten engedek fel.

Annak megmi értelme?

Megígértem, hogy vigyázok rád.

He? szalad ki a szájaán dőbbenetében. A testőrom lettél, vagy mi?

Jól szórakozik rajtam a kis szemtelen, de engem leginkább az bosszant, hogy igen, az lettem. Kelletlenül húzom el a számát, de a srácnak van esze, lenyeli a reakcióját. Helyes.

Létehetnél erről a sületlenségről.

Figyelj, már mondtam, ez nagyon vészirtalék terv. Depressziós voltam és kétségbeesett, ne vedd komolyan. Úgyis megoldom anélkül, hogy idáig fajulnának a dolgok nyugtat, de nekem az ért vannak fenntartásaim, ezt Q is azonnal leveszi. Feleslegesen győzködek, ugye?

Aha. Megszívtad, Eddy nem felejt.

Szuper morogja, és felkel mellém. Azért ne jász ennyire a védelmező bátyót, nem könnyen hihet Q, ha közben azon izgulsz, hogy tulságosan belemásztam az aurdába.

Köpninyelni nem tudok hirtelen, Danny pedig ezt kihasználva magamra hagy. Utána köldök egy körmökörást, pedig mire idáig eljutok, úgysem hallja, de a büszkeségemnek jólesik. Pofátlan a gyerek.

Na, téged megmi lelt? tér vissza Lucy.

Az öcséd egyáltalán bunkóduzzogom, még mielőtt azonban faggathatna, felelelem a kezem. Úgysem árulom el, miről beszéltünk. Ne fáraszd magad!

Hát, akkor megérdeklitek egymást közzel velem Lucy hűvösen. A kanapé támlájának döntőm a fejem, pedig legszívesebben a falba verném.

A családokra ráfog menni az idegrendszerem szóllok meg csak úgy magam elé, de Lucynek cimezve. Ez elég

neki, mert felkacag, és felolvad j égs írj áb ól a hangulatunk is. Ideje, nem b írom, amikor morcos r ám.

[El Qz Q](#)

[K övetkez Q](#)